

Jeesus auttaa hädässä

Matt. 14:22-33

22. Kohta sen jälkeen Jeesus käski opetuslapsiaan käymään veneeseen ja menemään edeltäkäsien toiselle rannalle, sillä aikaa kun hän päästäisi kansan pois.

23. Päästettyään kansan hän nousi vuorelle yksinäisyyteen rukoilemaan. Illan tullessa hän oli siellä yksin.

24. Vene oli silloin jo monen vakomitan päässä maasta aaltojen ahdistamana, sillä tuuli oli vastainen.

25. Neljännellä yövartiolla Jeesus tuli heidän luokseen kävellen järveä pitkin.

26. Nähdessään hänen kävelevän järven päällä opetuslapset pelästyivät ja sanoivat: "Se on aave," ja he huusivat pelosta.

27. Jeesus puhutteli heitä kohta ja sanoi: "Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen. Älkää pelätkö."

28. Pietari vastasi hänelle ja sanoi: "Jos se olet sinä, Herra, niin káske minun tulla luoksesi vettä pitkin."

29. Hän sanoi: "Tule!" Pietari astui ulos veneestä ja käveli vettä pitkin, menen Jeesuksen luo. 30. Mutta nähdessään tuulen voiman hän pelästyí, rupesi vajoamaan ja huusi: "Herra, auta minua."

31. Jeesus ojensi kohta kätensä, tarttui häneen ja sanoi hänelle: "Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?"

32. Heidän noustuaan veneeseen tuuli asettui.

33. Veneessä olevat kumarsivat hänelle ja sanoivat: "Sinä olet todella Jumalan Poika."

"Älä pelkää sinä piskuinen lauma, sillä minun Isäni on nähnyt hyväksi antaa sinulle valtakunnan."

Pelko

Mitä Sinä pelkää? Tai ketä Sinä pelkää?

Pelko on yleisinhimillinen ja erittäin voimakkaasti ihmisten elämää muovaava todellisuus? Pelolla on monet kasvot. On lasten pelkoa, kun vanhemmat juovat tai koulukaverit kiusaavat. On ihmispelkoa, mitä muut sanovat? On työttömyyden pelkoa ja epäonnistumisen pelkoa. On hyljätynsi tulemisen pelkoa ja rikosten pelkoa. On nimetöntä elämän pelkoa ja kipeää tiedostettua kuoleman pelkoa. Taloudellisen turvallisuuden menettämisen pelkoa, on sodan, onnettomuuksien tai sairauden pelkoa. On säikähtymisten ajoittain paljastamaa käsittämättömän syvää kauhua, iankaikkisen tuomion ja kadotuksen pelkoa. On omien pelkojen pelkoa, masennuksen ja unettomuuden pelkoa. On syyllisyyden paljastumisen ja häpeään joutumisen pelkoa. On aiheellisia ja perusteltuja pelkoja ja sitten kuvittelun synnyttämiä, mutta silti todellisia pelkoa.

Pelko voi toisaalta lamauttaa ihmisen, mutta usein se saa ihmisen toimimaan kaikella mahdollisella tavalla suojautuakseen uhkakuvia vastaan. Vakuutuksia hankitaan, lukkoja ja palohälytysjärjestelmiä kehitetään, terveyttä hoidetaan ja talousriskejä pyritään välttämään. Työ- ja liikenneturvallisuuteen, ympäristön puhtauteen ja puolustusvoimiin sekä poliisijärjestelmiin satsataan. Poliitikassa ratkaisevat usein turvallisuuskysymykset. Sotien ja katastrofien jalkoihin jääneet ihmiset pyrkivät pakenemaan turvallisempiin maihin.

Mutta mitä ikinä ihminen voi turvallisuutensa parantamiseksi tehdäkin, pelkojen viimeinen ja varsinainen syy kuolema ei väisty. Se tulee joka tapauksessa. Kaikkien muiden pelkojen viimeinen yhteinen nimittäjä on juuri tuossa majesteetissa, jota kukaan ei lopulta kuitenkaan voi väistää. Kuolemanpelon viimei-

nen syy taas on ihmisen omantunnon todistus siitä, että hän ei mitenkään voi selvitä kuolemaa seuraavasta tuomiosta, sillä hän on syyllinen niin ihmisten kuin Jumalankin edessä.

Pelon kokemisen voimakkuudessa on suuria yksilöllisiä eroja. Joku on arka ja pälyilee jatkuvasti ympärilleen. Joku toinen näyttää kulkevan kuin pystypäin jopa suurissakin vaikeuksissa. Pelkoja voidaan siis torjua tai niiden valtaan voidaan joutua täysin. Aiheettomista peloista voidaan myös vapautua, mutta ihmisen viimeiseen pelkoon kuolemasta eivät mitkään järkiselitykset eivätkä parhaakaan terapiat tehoa.

Pelko ja usko

Pelon vastakohta ei ole rohkeus vaan usko, joka turvaa sellaiseen suureen, iankaikkiseen ja väkevään Henkilöön, joka on kuoleman ja sen syyn synnin syyllisyyden kukistanut ja kykenee huolehtimaan Häneen turvaavasta ihmisestä niin elämän kestäessä kuin kuolemankin läpi. Tällainen kuoleman voittanut, synneistä vapauttava ja meitä rakastava Henkilö on Herra Jeesus Kristus. Siksi Raamattu kehottaa meitä pelkäämään Jumalaa eli asettamaan Hänet kaikessa auktoriteetiksemme, hallitsijaksemme ja kunnioituksemme ja kuuliaisuutemme kohteeksi. Joka ottaa Jumalan todesta, sen ei tarvitse pelätä mitään muuta.

Synti ja pelko

Ennen syntiin lankeemusta ihminen ei tuntenut pelkoa, sillä hänellä oli täysi turva Jumalan yhteydessä. Synti toi mukanaan syyllisyyden ja pelon. Ihmisen varsinaiseksi pelon aiheeksi tuli itse Jumala. Miten hän voisi selvitä rikkoneena, syyllisenä, omasta syystään Jumalan tahdon hyljänneenä pyhän, puhtaan ja oikeudenmukaisen Jumalan edessä. Ihminen yritti kätkeytyä peloissaan Jumalan silmien edestä. Kun synti vielä sokaisi hänen järkensä, hänen pelkonsa sumensi hänen silmänsä kokonaan Jumalan rakkaudelta, joka ei ollut päättynyt, vaikka ihminen olikin hyljännyt Herran.

Vaikka syyllisyys ja pelko ovatkin suuria kirouksia ihmisen elämässä, on Jumalan armoa se, että syntiin langennut ihminen pelkää ja tuntee omantunnon syytöksiä. Ne ovat muistutusta siitä, että ihmisen on löydettävä tie takaisin Jumalan yhteyteen, voidakseen löytää tien vapauteen syyllisyydestä. Pelko voi siis ajaa ihmisen liikkeelle etsimään iankaikkista turvapaikkaa.

Jos tänään tajuat, että pelkää, koska et ole vielä saanut kokea salattujen tai julkisten syntiesi anteeksiantamusta, niin sinun ei tarvitse lähteä pelkosi kanssa pois täältä kirkosta. Jeesus voi ja haluaa vapauttaa sinut kaikesta synnin syyllisyydestä. Tunnusta oma syyllisyytesi ja pyydä armoa. Pyydä Jeesus omaan sydämeesi asumaan ja hallitsemaan sitä. Saat kaiken anteeksi siitä syystä, että Jeesus on jo Golgatan ristillä kärsinyt kaikkien sinun väärin tekojesi, pahojen ajatustesi, laiminlyöntiesi, väärin asenteittesi, epäuskosi, ylpeytesi ja itsekkyytesi sinulle syystä kuuluvan rangaistuksen loppuun asti Golgatan ristillä. Herra armahtaa jokaista syntistä, heikkoa, jumalatonta ja Jumalaa vihaavaa ihmistä, kun hän käy rehellisesti tunnustaen Hänen eteensä.

Herra ei mitään niin halua, kuin armahtaa, puhdistaa, antaa anteeksi ja liittää rakkautensa yhteyteen ihmisiä. Jeesus tuli juuri Sinun tähtesi ja sinua varten. Hän ei heitä pois ketään, joka Hänen luokseen tulee. Saat tulla pelokkaana,

saat tulla arkana ja saat tulla heikkoitsetuntoisena. Saat tulla vailla ansioita tai hengellisen elämän suorituksia. Saat tulla Hänen luokseen juuri sellaisena kuin olet.

Anteeksiantamus vastaus kuolemanpelkoon

Jeesuksen antamassa anteeksiantamuksessa on vastaus myös jäytävään kuolemanpelkoon, sillä Jeesus ottaa pois sen rangaistuksen ja tuomionalaisuuden, joka on kuolemanpelon syvin ydin. Nousemalla kuolleista Hän kukisti itse kuoleman, niin että Herraan turvaavan ruumiskin on kerran nouseva uutena haudasta. Kuoleman ei voi sitä pitää, kun Herra lausuu suurena ilmestymisensä päivänä: "Nouskaa ylös!"

Eräässä sairaalassa mies oli viikkotolkulla huutanut yötä päivää niin, että koko osasto kaikui. Mitkään rauhoittavat lääkkeet eivät auttaneet. Vihdoin eräs uskova sairaanhoitaja kysyi mieheltä: "Miksi sinä oikein huudat?" Mies vastasi: "Eikö suomalainen mies saa huutaa, kun hän pelkää kuolemaa?" Silloin hoitaja kertoi Jeesuksesta joka on kantanut kaikkien synnit Golgatan ristille, myös tämän miehen synnit. Sitten hän julisti miehelle synnit anteeksi. Siihen loppui huuto ja mies löysi vapauden pelosta.

Entä Jumalan kansan pelot

Herran oman synnit ovat anteeksi annetut, Hänet on puettu Kristuksen ihmeelliseen lahjavanhurskauteen uskon kautta ja hän tietää pääsevänsä lopulta taivaalliseen kirkkauteen. Silti häntä saattavat vaivata toisenlaiset pelot. Usein hän joutuu pimenevässä ajassamme kyselemään, miten hän ja miten Jumalan pelastettujen pieni lauma selviää tämän ajan myrskyissä. Kestääkö usko, kulkeeko Jeesuksen evankeliumi kaikkialle maailmaan, vai tukahduttavatko tämän maailman synti, vastustus ja välinpitämättömyys evankeliumin voittosaaton. Monenlaisiin pelkoihin uskovakin saattaa törmätä vaelluksessaan, vaikkei hänen koskaan tarvitsisikaan sitä epäillä, etteikö Herra kykenisi häntä taivaalliseen kirkkauteen asti pelastaa.

Kuva, jonka päivän evankeliumiteksti tuo eteemme, on pienestä joukosta Jeesuksen seuraan lähteneitä opetuslapsia veneessä keskellä järveä täysin kyvyttöminä selviämään veneellään eteenpäin. Tuo joukko miehiä ja heidän Herransa ja Mestarinsa edustivat sitä Jumalan valtakuntaa, joka Jeesus tuli perustamaan tänne maan päälle. Vene oli myrskyssä ja näytti siltä, että yksikin räjähäly aalto kykenisi nielaisemaan sen syvyyksiin. Mestari ei ollut veneessä vaan vuorella rukoilemassa.

Jotenkin tuo vene on kuin kuva tämänkin päivän kristillisestä seurakunnasta monella tavalla myrskyävän maailman keskellä. Usein saattaa näyttää siltä, että vielä yksi aalto jumalattomuutta ja vainoa, niin koko Jumalan seurakunta ja taivaallinen suunnitelma on lopullisesti tuhoutunut.

Epäusko ja horjuva mutta todellinen usko

Järvellä koetulle muodostaa voimakkaan vastakohtan kolme tekstimme edellä kerrottua tapahtumaa. Vähän aikaisemmin Jeesus oli vierailut kotikaupungissaan Nasaretissa. Siellä "Hän ei voinut tehdä monia tunnustekoja ihmisten epäuskon tähden". Mutta omiensa keskellä, myös tässä myrskyssä Jeesus saattoi tehdä tunnustekoja. Miksi? Siksi, että Hänen omiensa usko lepäsi Hänen varassaan. Niin, oli se toki heikkoa, horjuvaa uskoa, jonka vähäisyyttä

Jeesus saattoi syystä nuhdella, mutta se oli silti uskoa. Jumalan lapsen usko saattaa useinkin horjua, mutta koska se on Herran varaan jäävää uskoa, se lopultakaan voi sortua.

Usko ei läheskään aina kykene näkemään ja ymmärtämään kaikkea sitä, mikä keskellä se kulkee. Pelastava usko on henkilökohtaista luottamusta Jeesukseen ja se noilla veneessä olijoilla oli. Herra, joka näki kaiken vuorelta, tuli häntään joutuneiden luo, osoitti voimansa tyynnyttämällä myrskyn. Opetuslapset saivat nähdä Herran aivan uudella tavalla suurena Jumalan Poikana.

Jos Nasaretin asukkaiden tavoin vain kritisoimme ja arvostelemme, Jeesus ei epäuskomme vuoksi pääse tekemään tekojaan. Mutta kun yksinkertaisessa uskossa turvaamme Häneen, saamme nähdä Hänen suuria tekojaan.

Kätkeytyminen ja ilmestyminen

Toisen vastakohdan muodostavat kuningas Herodeksen ja opetuslasten joutuminen mystisen pelon valtaan. Molemmissa oli kysymys selittämättömän kohtaamisesta, mutta ero oli myös valtava. Kun kuningas Herodes sai kuulla Jeesuksen toiminnasta ja ihmeistä, hänen mielensä täytti syyllisyydestä nouseva paniikinomainen pelko: Johannes Kastaja, jonka hän oli surmannut, oli nousut kuolleista! Tuskin hän itsekään uskoi sanojaan, mutta ne kuvastivat hänen syvää pelkoaan. Herodes olisi halunnut nähdä Jeesuksen, mutta Jeesus vetäytyi pois ja kätkeytyi Herodekselta. Myöhemmin, kun Jeesus seisoj vangittuna Herodeksen edessä, Hän ei lausunut ainoatakaan sanaa, sillä Jeesuksella ei ole mitään sanottavaa sellaiselle, joka on nähnyt totuuden, niin kuin Herodes näki Johannes Kastajaa kuunnellessaan, mutta oli saamansa valon tietoisesti tukahduttanut ja myynyt sielunsa himoilleen ja valheellisen valan tähden tanssivalle siveettömyydelle.

Opetuslapset puolestaan halusivat olla uskollisia saamalleen valolle vaikka näemmekin, miten horjuvaa heidän uskonsa oli ja miten heidän käsityskykynsä oli vielä rajoittunutta. Mutta juuri tällaisille Jeesus ilmestyi. He olivat todella vaikeassa tilanteessa. Tuuli oli ankara ja vastainen. Matka ei edistynyt yhtään kaikin voimin soutamisesta huolimatta. Mutta siitä huolimatta he eivät kääntäneet venettä tuuleen ja laskeneet takaisin rannalle, josta olivat lähteneet, vaikka siinä olisi ollut nopea ja helppo ratkaisu heidän tilanteeseensa. Miksi he eivät antaneet periksi? Siksi, että Herra oli käskennyt heitä menemään toiselle rannalle. Uskollisuus Herran sanaa kohtaan piti heidät tässä pinteessä. Tällaisille miehille pimeän järven pinnalta kuului tuttu ääni: "Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen. Älkää pelätkö."

Kruunun hylkääminen ja kruunaus

Kolmannen vastakohdan veneessä taistelevalle opetuslasten joukolle muodostaa se, että Jeesus oli juuri kieltäytynyt kuninkuudesta. Herra oli ihmeellisesti tavalla ruokkinut 5000 miestä. He vaativat Häntä Leipäkuninkaakseen. Mutta Jeesus ei koskaan suostu sellaisten ihmisten Kuninkaaksi, jotka haluavat käyttää Häntä hyväkseen ajallisten etujen saavuttamiseksi. Jeesus kyllä huolehtii omiensa ajallisista tarpeista, mutta Hänet on kruunattava muista syistä. Jeesuksen kuningaskunnan muodostavat ne, jotka taivuttavat sydämensä Hänen hallittavikseen, koska he tuntevat, kuka Hän on. He antautuvat Hänen rakkautensa ja totuutensa hallittaviksi Hänen itsensä tähden eikä niiden ajallisten lahjojen tähden, joita Hän antaa.

Vastatuulen ahdistamina ja Jeesuksen hahmon pelästyttäminäkin opetuslapset uskalsivat heittäytyä Herran varaan, kun heille valkeni, kuka aaltojen päällä kävellessä heitä lähestyi. Aina askeleen verran muita edellä Pietari ehdotti:

"Jos se olet sinä, Herra, niin käske minun tulla luoksesi vettä pitkin."

Mutta silloinkin, kun he uskalsivat Herran varaan, he olivat taipuvaisia epäonnistumaan. Kun Herra sanoi: "Tule!" Pietari todellakin käveli veden päällä Jeesusta kohti. Hän kykeni siihen, mitä halusi. Hän heittäytyi uskossa Herran sanan varaan ja saavutti voiton uskossa. Mutta kuitenkin hän epäonnistui niin pian kuin hän käänsi silmänsä Jeesuksesta aaltoihin, siis vallitseviin olosuhteisiin. Hän upposi aaltoihin. Niin käy aina kun suuntaamme mieleemme pois Herrasta.

Mutta kaiken tämän jälkeen nämä kaikkea muuta kuin uskossaan täydelliset miehet ottivat Jeesuksen veneeseen ja kumartaen rukoilivat Häntä ja tunnustivat Hänet Jumalan Pojaksi. Jumalan valtakunta ei ole uskossaan täydellisten vaan niiden, jotka kaikessa heikkoudessaankin panevat luottamuksensa Jeesukseen. Sillä Jeesus haluaa hallita heitä voidakseen tehdä heistä täydellisiä. Kärsivällisesti Hän johti heitä, odotti heitä, antoi heille mahdollisuuden myös ottaa nopeita askeleita uskon kasvussa (kulkemalla aluksi ikään kuin heidän ohitseen). Mutta kun heidän uskonsa ei riittänyt ahdistuksessa, Hän kääntyi heidän luokseen ja auttoi heidät pois sen keskeltä. Tuo vene on erittäin hyvä kuva tämänkin päivän Jumalan valtakunnasta.

Jeesus ja seurakunta

Tapahtuma kertoo, millainen on Jeesuksen suhde seurakuntaansa. Näemme, miten Herra toimii silloin, kun seurakunta uskollisena ja kuuliaisena Herran antamalle lähetyskäskeille joutuu todellisiin vaikeuksiin ja myrskyn keskelle. Mihin vaikeuksiin ikinä voimmekaan joutua - usein tosin enemmänkin siksi, että olemme tottelemattomia Hänelle kuin kuuliaisuudestamme - Hän on aina paikalla ja tulee avuksemme. Pietari joutui veden valtaan uskon pettäessä, mutta välittömästi, korostan välittömästi Jeesus oli paikalla, ojensi kätensä ja nosti hänet uudelleen kävelemään. Vaikka Jeesus nuhtelee uskomme heikkoutta, Hän ei viivytä meiltä apuaan.

Silloinkin kun Jumalan seurakunta näyttää olevan yksin - Jeesus vuorella rukoilemassa - hetkeksikään ei Jeesuksen silmä jätä sitä. Jeesus on aina valmis keskeyttämään leponsa Isän yhteydessä tullakseen taistelevan seurakuntansa avuksi ja tueksi. Majesteettillisella helppoudella Jeesus kulkee vastatuuleen valtavien aaltojen päällä sen tien, jota vene oli vaivoin edennyt.

Eikö tämän näkemisen tulisi antaa meille rauha: Herra on kanssamme! Voi olla, että olet myrskyn keskellä, mutta juuri siksi, että Herra on Sinut siihen lähettänyt. Silti saattaa tuntua kuin Jeesus olisi poissa. Edellisellä kerralla Jeesus oli myrskyssä ollut opetuslasten veneessä mukana. Silloin riitti, että he herättivät Jeesuksen, mutta nyt tilanne näytti aivan toiselta ja oudolta. Kuitenkin Hän näki ja tiesi. Yön pimeydessä he eivät nähneet lähestyvää Herraa. Hän ei voi jättää eikä hylätä. Hän tulee juuri niitä aaltoja myöten, joita Sinä pelkää.

Syvissä ahdistuksen vesissä Herran omankin mielen voi täyttää merkillinen kauhu: Joku lähestyy, mutta se on kuin aave. Mutta pimeyden keskeltä kai-kuukin ihmeellinen ääni:

"Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen. Älkää pelätkö." Juuri syvin pimeys on usein se paikka, jonka keskeltä Herran kirkkaus loistaa väkevimmin.

Ito laivassa

Vuonna 1995 91 vuotiaana kirkkauteen päässyt japanilainen pastori Eiichi Ito kertoo eräästä elämänsä tilanteesta, jossa Herra vapautti hänet pelosta ja vei syvemmälle tuntemiseensa:

"Elettiin sodanjälkeistä aikaa. Kiersin normaalin seurakuntatyöni lisäksi julistamassa Sanaa eri puolilla Japania. Eräänä sunnuntai-iltana nousin pieneen laivaan Wakayaman satamasta palatakseni Shikokun saarelle. Noihin aikoihin sää tiedotukset eivät olleet yhtä luotettavia kuin nykyään ja niinpä laivan yllätti taifuuni kesken matkan. Pieni laiva hyppelehti ja pomppi kuin kaarnapursi valtavilla aalloilla. Miehistö komensi matkustajat pukemaan pelastusliivit ylleen, sillä tilanne oli epätoivoinen.

"Seisoin laivan eräässä portaikossa pidellen kaikin voimin kiinni kaiteesta pysyäkseni edes jotenkin paikallani. Kävin rukoustaistelua sydämessäni. Oman taivaaseen pääsemiseni suhteen ei minulla ollut huolta, sillä tiesin, että pelastuisin Jeesuksen uhrityön tähden perille kirkkauteen, vaikka laiva hukkuisikin: 'Mutta Herra, miten vaimoni parivuotias pikku poikamme ja vanha äitini, jotka olet antanut minun huollettavakseni, selviävät näinä ankeina aikoina ilman minua.' Hiljaa Herran Pyhä Henki palautti mieleeni, miten Herra oli huolehtinut meistä sodan aikana Kiinan lähetystyössä ja sieltä takaisin tuhoutuneeseen Japaniin. Herra muistutti minulle:

'Kykenen kyllä huolehtimaan vaimostasi, pojastasi ja äidistäsi, vaikka matkasi päättyisikin nyt.'

Sydämeni täytti sanoin kuvaamaton rauha ja huulilleni nousivat erään tutun virren sävelet, jotka puhuvat Herran täydellisestä huolenpidosta kaikissa elämän tilanteissa.

"Samassa kuulin kajuutan puolelta hysteeristen matkustajatoverieni avunhuttoja ja lähdin heitä auttamaan. Kaikkien suureksi hämmästyksesi laiva selvisi kuin selvisikin uppoamatta Komatsushiman satamaan asti."

Entä Sinä ja minä?

Voi olla, että Sinä ja minä olemme pelkureita ja vähäuskoisia. Mutta Herra Jeesus Kristus ei jätä meitä yksin. Hän on heikkouskoistenkin seurassa ja vastaa siitä, että hekin pääsevät perille Jumalan valtakuntaan ja perille asti kirkkauteen. Mutta Herra kyllä haluaisi, että Sinä oppisit luottamaan Häneen, sillä vain siten sinä voit vapautua turhista peloista. "Älä pelkää, sillä Herra itse on Sinun kanssasi."

Jos tiedät vielä olevasi Jeesuksen valtakunnan ulkopuolella, Herra kutsuu Sinua tulemaan luokseen. Hän haluaa vapauttaa Sinut synnin ja pelon taakoista turvallisuuuteen, joka kestää olosuhteista riippumatta. Käy Hänen luokseen syntisi ja epäuskosi tunnustaen. Pyydä niitä anteeksi ja ota Hänet vastaan oman elämäsi purteen.